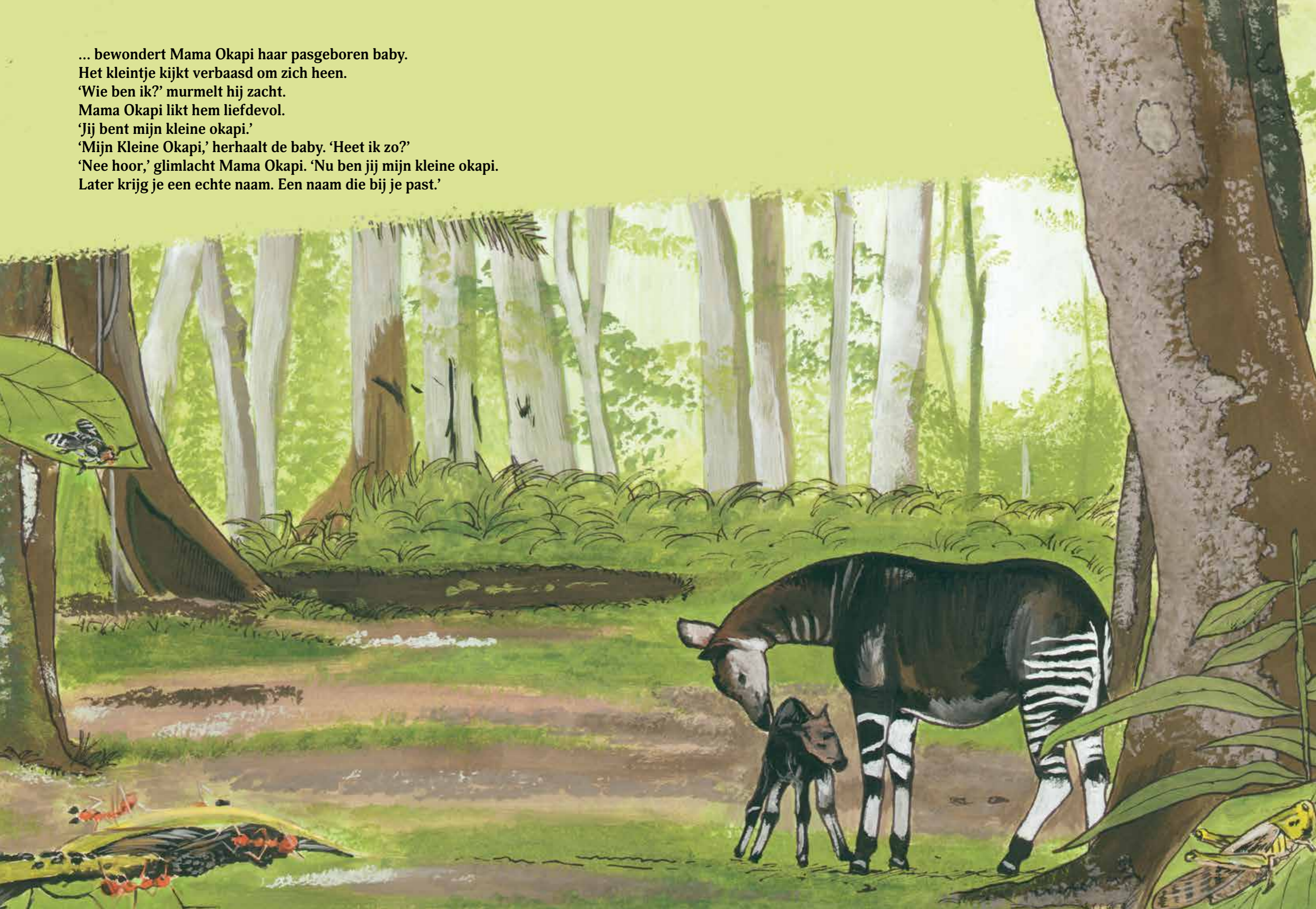
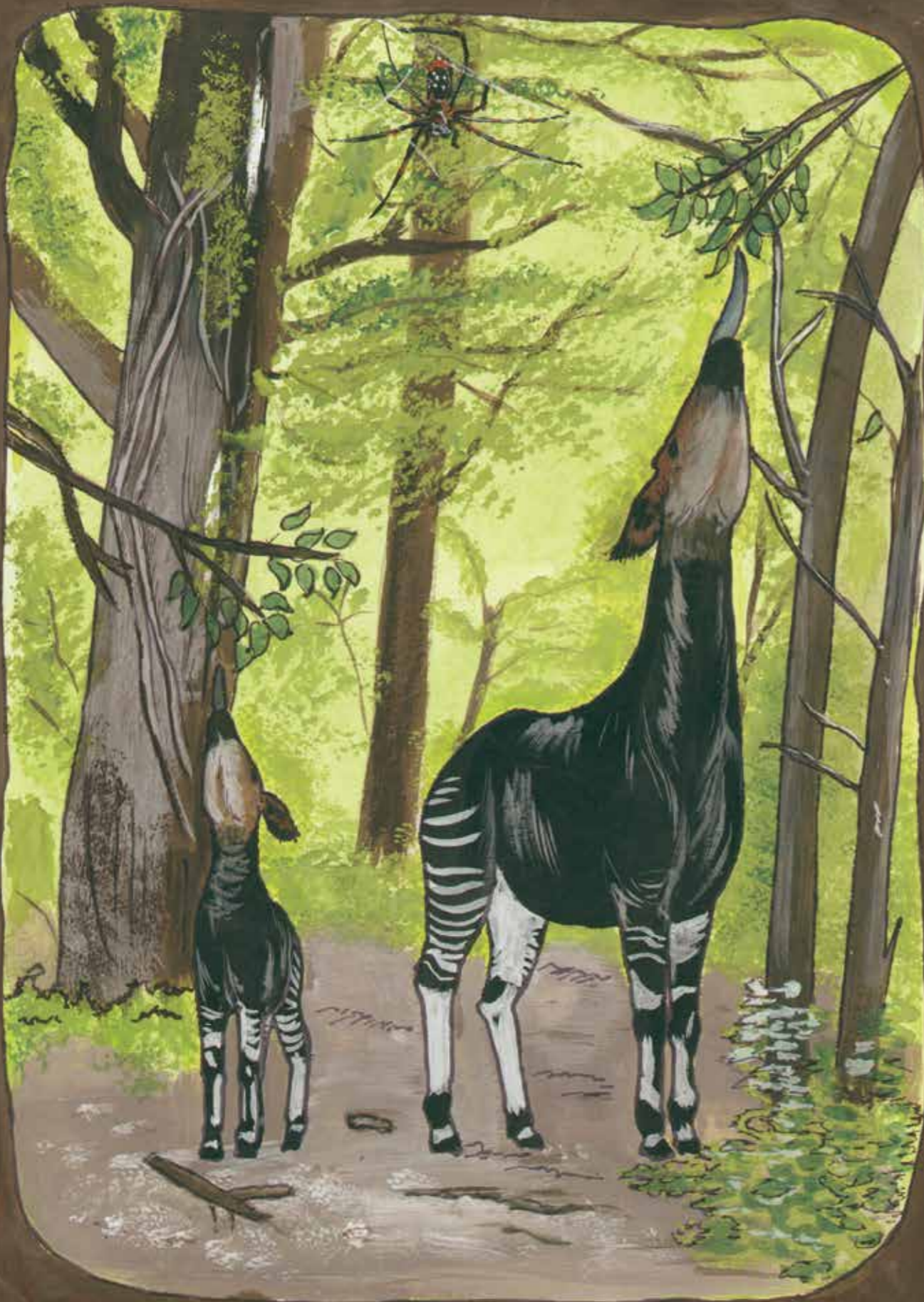

Van ver lijkt het oerwoud op een zee van bomen en planten.
Een groene zee waaraan geen einde komt.
Het oerwoud in Congo is groter dan duizend bossen samen.
Het lijkt rustig en stil. Van ver toch.

Onder het bladerdak wonen vreemde dieren.
Aapjes slingeren van tak tot tak.
Bontgekleurde vogels bouwen hun nesten.
Mieren, spinnen en vleermuizen zijn op zoek naar voedsel.
Veilig verborgen tussen de struiken ...

... bewondert Mama Okapi haar pasgeboren baby.
Het kleintje kijkt verbaasd om zich heen.
'Wie ben ik?' murmelt hij zacht.
Mama Okapi likt hem liefdevol.
'Jij bent mijn kleine okapi.'
'Mijn Kleine Okapi,' herhaalt de baby. 'Heet ik zo?'
'Nee hoor,' glimlacht Mama Okapi. 'Nu ben jij mijn kleine okapi.
Later krijg je een echte naam. Een naam die bij je past.'

Maanden gaan voorbij. Mama Okapi leert haar zoontje alles wat een okapi moet weten en kunnen. Samen verkennen ze de buurt. Met hun lange, blauwe tong rukken ze malse blaadjes los.

Ze drinken aan de oever van de rivier.

En ze huppelen in het rond.
Het is fijn een okapi te zijn.